

5. Üldkohus vastandas õiguslikult väärtalt üksteisele „dekoratiivse kujunduse” ühelt poolt ja „analüüsiva vaatluse” teiselt poolt ning jättis seejuures tähelepanuta, et kaubamärke tuleb hinnata nende üldmulje alusel.
6. Nende õiguslikult väärtalt kindlaks määratud elementide seose tulemusena leidis Üldkohus, et registreerimistaotluse esemeks oleval kaubamärgil puudub eristusvõime, kuigi eristusvõime olemasolu oleks pidanud kaubamärgimääruse artikli 7 lõike 1 punkti b õige kohaldamise korral jaatama.

II. Äraakuulamata jätmine

7. Kuna Üldkohus ei võtnud oma otsuses arvesse suurt osa apellandi seisukohtadest, on rikutud viimase õigust olla äraakuulatud.

III. Kaubamärgimääruse artikli 73 esimese lause rikkumine (põhjendamiskohustus)

8. Üldkohus tugines otsuses arvamusele, et registreerimistaotluse esemeks olevat kaubamärki kujutava figuuri väljakujunenud enda isiksus ei ole tõendatud, kuigi uurimispõhimõtte kohaselt oli Siseturu Ühtlustamise Amet kohustatud tõendama võrreldavate turul olevate tuntud figuuride kaudu asjaomase figuuri isiksuse puudumist. Üldkohus ei soovinud ilmselgelt apellandi argumenti käsitleda ja rikkus seetõttu põhjendamiskohustust.
9. Osas, milles Üldkohus on küll otsuses puudutanud apellandi osasid väiteid, kuid ei ole neid otsuses hinnanud ega pike-malt maininud, ei ole see piisav täitmaks otsuse arusaadava põhjendamise kohustust.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) 7. märtsil 2011 — Staatssecretaris van Financiën versus U. Notermans-Boddenberg

(Kohtuasi C-114/11)

(2011/C 152/22)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Staatssecretaris van Financiën

Vastustaja kassatsioonimenetluses: U. Notermans-Boddenberg

Eelotsuse küsimus

Kas olukorraga, millele kohaldatakse ühenduse õigust, on EÜ artiklit 39 (nüüd ELTL artikkel 45) või EÜ artiklit 18 (nüüd ELTL artikkel 21) silmas pidades tegemist siis, kui liikmesriik nõuab maksu tasumist selle riigi elanikult isikliku auto kasutamise eest selle riigi territooriumi teedel juhul, kui

— see auto on registreeritud teises liikmesriigis,

— see auto kuulub elaniku, kes kolis kodakondsust säilitades teisest liikmesriigist, kolitava vara hulka,

— see elanik kasutab seda autot pärast kolimist samamoodi nagu varem, s.t isiklikuks tarbeks ja samuti tema varasemas elukohaliikmesriigis asuvasse töökohta sõitmiseks?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Apelacyjny w Warszawie (Poola Vabariik) 2. märtsil 2011 — Format Urządzenia i Montaż Przemysłowe versus Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

(Kohtuasi C-115/11)

(2011/C 152/23)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Format Urządzenia i Montaż Przemysłowe

Vastustaja: Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

Eelotsuse küsimused

1. Kas asjaolu, et nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pere liikmete suhtes (!) artikli 14 lõike 2 esimeses lauses sätestatud isikuline kohaldamisala kehtib „kahe või enama liikmesriigi territooriumil töötava isiku [suhtes]”, — kelle kohta selle õigusnormi punktis b järgnevalt täpsustatakse, et tegemist on punktis a nimetatava isikuga —, tähendab töötaja puhul, kes töötab töösuhte alusel ühe (ja sama) tööandja juures,